

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 42.308/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 13 februari 2007 door de Minister van Vorming en Werkgelegenheid, Sociale Aangelegenheden en Toerisme van de Duitstalige Gemeenschap verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap "houdende wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 1993 tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het administratief en geldelijk statuut van de secretarissen en de ontvangers van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn", heeft op 1 maart 2007 het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*
* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het om advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe de minimumvoorwaarden voor de toegang tot de ambten van secretaris en ontvanger bij de ocmw's van de gemeenten van het Duitse taalgebied te regelen. Daartoe wordt de bestaande regeling aangepast, die vervat is in het koninklijk besluit van 20 juli 1993 tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het administratief en geldelijk statuut van de secretarissen en de ontvangers van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

2. Voor het ontwerp kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 42, achtste lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Dat lid machtigt de regering perken vast te stellen waarbinnen de raad voor maatschappelijk welzijn dient te handelen bij het bepalen van het administratief en geldelijk statuut inzake de betrekkingen die niet bestaan op gemeentelijk vlak ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Het vijfde lid van artikel 42 bevat een gelijkstellingsregeling: "Het personeel van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn geniet hetzelfde administratief en geldelijk statuut als het personeel van de gemeente waar de zetel van het centrum gevestigd is".

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. In het eerste lid van de aanhef kan de rechtsgrond eventueel worden gespecificeerd en dient de wetshistoriek in elk geval correcter te worden aangegeven. De eerste aanhefverwijzing dient in dat geval te luiden:

"Gelet op artikel 42, achtste lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, vervangen bij het decreet van 2 mei 1995;"

2. In het lid waarin naar het advies van de Raad van State, afdeling wetgeving, wordt verwezen, dient te worden geschreven "artikel 84, § 1, eerste lid, 1/".

Artikelen 1 tot 4

1. Vanuit wetgevingstechnisch oogpunt verdient het aanbeveling om de artikelen 1 tot 4 van het ontwerp om te werken tot één enkel artikel, dat strekt tot de integrale vervanging van artikel 3 van het koninklijk besluit van 20 juli 1993.

De inleidende bepaling van dat artikel stelle men in dat geval als volgt:

"Artikel 3 van het koninklijk besluit van 20 juli 1993 tot vaststelling van de algemene bepalingen inzake het administratief en geldelijk statuut van de secretarissen en de ontvangers van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gewijzigd bij het besluit van de regering van 13 april 1999, wordt vervangen door de volgende bepaling:

« Art. 3. - *(nieuwe tekst van artikel 3)* »".

Bij het onderverdelen van artikel 3 dient rekening gehouden te worden met de wetgevingstechnische voorschriften:

.../...

- het artikel zal moeten worden ingedeeld in drie punten, te nummeren als 1/, 2/ en 3/;
- de verdere onderverdeling van deze punten dient met letters te worden aangegeven: a), b), ...;
- een opsomming binnen een met een letter aangegeven onderverdeling dient te worden voorafgegaan door een gedachtestreepje.

2. De bepaling tot wijziging van artikel 3, 1/, van het koninklijk besluit van 20 juli 1993 houdt voor de betrokken ocmw's onder meer de verplichting in om bij de aanwerving van een secretaris of een (plaatselijk) ontvanger een schriftelijke examenproef te organiseren om te kunnen oordelen over de geestesrijpheid "en de taalkennis" van de kandidaten.

Krachtens artikel 15, § 1, eerste tot derde lid, van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966 (hierna: bestuurstaalwet), geldt voor de betrokkenen het vereiste van de kennis van de Duitse taal:

"In de plaatselijke diensten, die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied gevestigd zijn, kan niemand tot een ambt of betrekking benoemd of bevorderd worden, indien hij de taal van het gebied niet kent.

De toelatings- en bevorderingsexamens geschieden in dezelfde taal.

De kandidaat wordt enkel tot het examen toegelaten voor zover uit de vereiste diploma's of studiegetuigschriften blijkt dat hij zijn onderwijs in meergenoemde taal heeft genoten. Bij ontstentenis van een dergelijk diploma of getuigschrift moet de taalkennis vooraf door een examen bewezen worden".

Krachtens artikel 53, eerste lid, van de bestuurstaalwet is alleen de Vaste Wervingssecretaris bevoegd om bewijzen omtrent de vereiste taalkennis uit te reiken, zodat de ontworpen regeling er niet toe kan strekken de kennis van de Duitse taal te toetsen.

Artikel 15, § 3, van de bestuurstaalwet bepaalt dat in de gemeenten uit het Duitse taalgebied, de diensten zo worden georganiseerd, dat het publiek "zonder enige moeite" in het Frans of in het Duits te woord kan worden gestaan.

De secretaris of de ontvanger van een ocmw in het Duitse taalgebied dient dus in beginsel niet wettelijk tweetalig te zijn ⁽²⁾, doch het ocmw zal er, gelet op de verplichting die uit artikel 15, § 3, van de bestuursstaalwet volgt, wel moeten voor waken dat sommige van zijn personeelsleden de Franse taal machtig zijn zodat het publiek zonder enige moeite in die taal te woord kan worden gestaan.

Gelet op het voorgaande kan door de regering niet als minimumvoorwaarde worden opgelegd dat bij de aanwerving van een ocmw-secretaris of -ontvanger ook de taalkennis van de kandidaten moet worden beoordeeld. De woorden "en de taalkennis" dienen derhalve geschrapt te worden in het ontworpen artikel 3, 1/, tweede lid, 1/.

Artikel 5

Artikel 5 heeft betrekking op de voorwaarden waaraan de kandidaten moeten voldoen indien een secretaris of een ontvanger bij wege van bevordering wordt benoemd. De wijziging ten opzichte van de bestaande regeling blijkt er onder meer in te bestaan dat voortaan ook een contractueel personeelslid voor bevordering tot secretaris of ontvanger in aanmerking dient te komen.

Traditioneel heeft de term "bevordering" betrekking op de verhoging in graad van een ambtenaar, zodat een contractueel personeelslid daarvoor niet in aanmerking komt. Bovendien leidt de ontworpen regeling tot een incoherent geheel, vermits het onderscheid tussen aanwerving en bevordering in het koninklijk besluit van 20 juli 1993 dan geen zin meer heeft en bovendien van een contractueel personeelslid niet wordt vereist dat het voldoet aan de in artikel 2 van het koninklijk besluit opgenomen benoemingsvoorwaarden die gelden bij de aanwerving van een secretaris of ontvanger.

De raad voor maatschappelijk welzijn van een ocmw heeft op grond van de geldende regeling de keuze tussen hetzij een bevordering waarvoor enkel in vast verband benoemde personeelsleden in aanmerking kunnen komen, hetzij een aanwerving waarbij iedereen die aan de vastgestelde voorwaarden voldoet zich kandidaat kan stellen. Indien de raad ook contractuele personeelsleden de kans wil geven om zich kandidaat te stellen,

⁽²⁾ T. DE PELSMAEKER, L. DERIDDER, F. JUDO, J. PROOT en F. VANDENDRIESSCHE, *Taalgebruik in bestuurszaken*, Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 2004, p. 150, nr. 472.

dient hij te opteren voor een aanwerving. In het licht daarvan is het logisch dat bij een aanwervingsprocedure aan de kandidaten meer voorwaarden worden gesteld dan bij een bevordering: vast benoemde personeelsleden voldoen reeds aan die voorwaarden zodat bij bevordering die voorwaarden niet meer hoeven te worden gesteld.

Artikel 6

Tenzij er een specifieke reden bestaat om af te wijken van de gangbare termijn van inwerkingtreding bepaald door artikel 53, vierde lid, van de wet van 31 december 1983 tot hervorming der instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap, dient in beginsel te worden afgezien van de onmiddellijke inwerkingtreding teneinde elkeen een redelijke termijn te geven om kennis te nemen van de nieuwe regels.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	A. SPRUYT, M. TISON,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. WEEKERS, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME